

OBSAH

Vzpomínky 2
koordinátorů TKS

Vánoční tradice 3

Vánoce na našich 4
zařízeních

Křížovka 5

Roráty 6

Želva loudalka 7

Naši činnost 8
finančně podporují

Vánoce

Vánoce jsou pro mnohé z nás nejkrásnějším obdobím v roce. Snad každý z nás se na vánoce těší. Jsou to zejména svátky, kdy slavíme narození Ježíše Krista. ale také svátky, kdy si najdeme čas na své nejbližší. Vánoce pomáhají sblížovat lidi a narovnávat pošramocené mezilidské vztahy. A to nejen vánočním dárkem. Někdy luxusním, jindy skromným a o to více darovaným z lásky. Někomu postačí úsměv, vlídné slovo, stisk ruky. Chvilka času, věnovaná našim nejbližším, na které během celého roku bohužel nezbýval čas. I Vy hledáte vhodný dárek pro vaše blízké? Zkuste si darovat navzá-

jem čas. Zapomeňte alespoň na chvíli na všední starosti a zkuste to. Navštívit své příbuzné, zakoletovat požehnané



vánoce, zazpívat, jenom tak si popovídat, vcítit se do trápení starých osamocených lidí, kteří možná právě na Vás čekají. Zkuste se zamyslet. Ani netušíte, kolika lidem můžete udělat ra-

dest! I oni byli kdysi mladí, slavili vánoce u štědrovečerního stolu a těšili se ze společenství svých dětí, manželů a manželek, rodičů a tchánů... a teď? Zbyla jenom prázdná místa. Děti se osamostatnily, žijí si svůj vlastní život, mají své rodiny. Manžel nebo manželka je navždy opustili ... Čím je člověk starší, tím víc bolestně prázdných míst kolem sebe má. V mnoha lidech vzbuzují vánoce spíše obavy, protože mnohem více pociťují svůj vlastní smutek. Zaplňte tedy alespoň o vánočních prázdná místa svých lidí, kteří si to určitě zaslouží.

*Miroslava
Paulíková*



*Nechť vánoční svátky
naplní srdce všech lidí
pokojem a mírou!
Krásné a požehnané Vánoce,
ať nikdy nepocítíte samo-
tu, ať jste vždy obklopeni
lidmi, kteří vás mají rádi.*

Ze vzpomínek koordinátorů Tříkrálové sbírky ze Strání

Také já bych ráda zavzpomínala na počátky TKS. Vlastně jsem byla úplně na začátku u nultého ročníku. Tehdy oslovila Charita Uherský Brod, jménem paní Tomacové, pana faráře Turka, který u nás v té době působil. Ten se obrátil na paní Petru Popelkovou, která kontaktovala mě. Společně jsme zahájili přípravy. Větší míra organizace byla na Petře, která oslovila děti ve škole a pan farář vyhlásil v kostele, aby se přihlásili dospělí, kteří budou děti doprovázet. Já jsem rozdělovala ulice ve Květné a dávala skupinky s doprovodem.

První roky jsme chodili v den Tří králů, takže odpoledne a večer po práci. Byla to velká romantika, lidé nás vesměs přijímali přívětivě. I když si vzpomínám na jeden případ, kdy děti začali zpívat a paní je okřikla, že stačí a hodila přes branku 5 korun. Ale to byl opravdu za ty roky ojedinělý případ. Děti chodily s lucerničkami a

zvonily zvonečky a měly z toho velkou radost. Nikdy jsem neměla pocit, že čas, který jsem sbírce věnovala, byl zbytečný. Další roky už lidé na nás čekali, někteří i s teplým čajem a pečivem. Jeden rok jsme byli tak promočení, že jsme se v jedné rodině sušili u krbu a půjčili nám



i suché ponožky.

Pak se k nám organizátorům přidal pan Benešik. Je to velmi obětavý člověk. Už v listopadu mi volá, jak to dáme dohromady.

Díky zaměstnancům charity má-

me na pečovatelském domě zájem pro počítání sbírky. A díky obětavým počtářkám z Obecního úřadu, je to snazší. Velký dík patří všem doprovodům dětí. Někdy to s malýma „dobrodějama“ není lehké.

Někteří dospělí, kteří nám pomáhali, už nejsou mezi námi a doufám, že už se za nás v nebi modlí, a proto vše zdárně probíhá.

Myslím, že částky, které se v naší obci vyberou, svědčí o otevřených srdcích našich spoluobčanů. Také děti se už třetí rok dělí o vykoledované mlsání s dětmi z dětského domova v Uherském Hradišti. Velký dík patří i našemu panu faráři Janu Hrudíkovi za osvětu, modlitby a vstřícnost při vyhlásování sbírky.

Vítězslava Kubíčková

O Tříkrálové sbírce jsem se dozvěděl na farní radě jako o hotové věci. Bylo nutné během dvou měsíců TKS zrealizovat. Úkolů se ujala ženská část farní rady a zpracovala plán sbírky v naší obci do posledního detailu. Délka trasy, počet domů...tehdy se chodilo na svátek Tří králů odpoledne, respektive večer. A nebylo ani jednoduché udělat vyúčtování. Vzpomínám asi 33 nebo 35 skupin. Strání – Květná má i měla téměř 4 tisíce obyvatel a přes tisíc čísel domů. Délka trasy je 17 km. Proto bylo nutné zapojit takové množství lidí. V části Květná nám poskytl velkou pomoc ČČK pod vedením paní Kubíčkové, které patří tímto velké dík za dlouhole-

tu nezjištnou pomoc. Velkým povzbuzením bylo, když se někdo přihlásil sám od sebe nebo



přijal naše „pozvání“. Také jsme se modlili za zdar TKS. Jak za koledníky, také za dárce. A vyplatilo se. Drtivá většina přijala sbírku kladně. O tom svědčí i fakt, že když se koledníci vraceli, většinou byli nad-

šení a plni dojmů. Ale na druhé straně došli někteří i zklamání, ale neodradilo je to. Na druhý rok se znovu přihlásili. Za což jim patří velký dík. Také se patří poděkovat dárce, kteří ve své štědrosti nepolevili. I když bylo období, kdy se zavřela Chronotechna, sklárna, omezily se pracovní styky na Slovensku. Ani oprava kostela ve Strání z nemalých darů farníků, Tříkrálovou sbírku neohrozila. Zhruba jsme přispívali okolo 100.000,- Kč. To je zevrubné ohlednutí za TKS od jejího vzniku po teď.

Jan Benešik

Vánoční tradice

Vánoce bývaly vždy v minulosti neodmyslitelně spojovány s mnohými zvyky včetně vánočních pověr. Máme-li ale tyto pověry spjaté se svátky klidu a pokoje pochopit, musíme se pokusit vžít do tehdejší dobové atmosféry, tedy do časů, kdy úcta ke tradicím a lidskému životu byla hodnotově dávána na místo nejvyšší.

Zkusme se tedy přenést, alespoň obrazně, do svátečních chvílí v časech našich předků a osvojit si představu tehdejšího zimního rázu krajiny, hlavně pak venkovských sídel. Je třeba se vcítit do „ladovské“ krajiny vesniček a venkovských domků, nezřídka vnořených do hlubokých sněhových závějí.

Měli bychom se svým náhledem vžít do prostých selských jizeb s nezbytným, ale vesměs skromným nábytkem, bytelnou truhlicí, kachlovými kamny a snad někde v koutu i kolovrátkem. Vánoční stromek nebyval v tehdejších domácnostech o Vánocích k vidění, neboť se u nás postupně ujímal až v průběhu 19.století. Byl zdoben jablíčky, ořechy a svatými obrázky a svým vzhledem vyhlížel mnohem skromněji nežli jeho girlandami opředení současníci.

Zato jesličky v podobě betlému se stávaly nedílnou součástí Vánoc a dodávaly jim osobité kouzlo.

Celá, zpravidla početná rodina se scházela u slavnostního stolu na Štědrý večer a po modlitbě vestoje, zakončené pokřížováním všech přítomných, na pokyn hospodáře usedala k večeři.

Jedlo se v klidu, bez jakéhokoliv spěchu. Přes den se držel půst, k večeři se podávala tradiční sváteční jídla. Na talířích se nejčastěji objevovaly jáhly, kroupy s houbami, takzvaný „kuba“, různé obilninové kaše, ze sladkostí to byly nejčastější oplatky s medem, na prostřeném stole však nesměla chybět vánočka a chléb.

Ryby bychom na štědrovečerní tabuli hledali marně, neboť i kapr s bramborovým salátem se stal součástí sváteční krmě teprve nedávno. Ale ještě před večeří se s pokorou vcházelo do sadů, kde se třásko stromy, to aby úroda ovoce v následujícím roce byla hojná.

V tutéž předvečerní dobu bylo zvykem stoupání bosou nohou na sekeru, aby v přicházejícím roce nebolely nohy.

Teprve po večeři nastával všemi očekávaný příchod těch nejběžnějších vánočních pověr, pomocí kterých se věštila budoucnost anebo přivolávalo štěstí do domu.

Pod talíř se dávaly šupiny kapra,

aby se v rodině držely peníze, do vody se lilo olovo a z obrazců na dně nádoby vzniklých se věštilo, co člověka v příštím roce potká.

Cesnekem se natíraly zámky a závory u stájí, aby nemohly čarodějnice k dobytku a neodebíraly kravám mléko. Děvčata házela přes hlavu střevíčky a z jejich polohy po dopadu na zem se předpovídaly bližší či vzdálenější vdavky.

Na okna a stěny se věšelo jmelí, protože lidé věřili, že přináší štěstí a má léčivou moc. Tento zvyk se ostatně udržuje i dnes.

Počet osob u stolu měl být sudý, ale jedno místo muselo zůstat volné pro nečekaného hosta.

V dalším průběhu večera pak nastával čas koled a vyprávění o tom, co rok dal, a o životě jako takovém. Zejména pak mládí dychtivě naslouchalo vzpomínkám starších, kteří toho v životě s mozolnatýma rukama nemálo prožili...

A když pak v pozdní noci odcházeli naši předkové se svítilnami v ruce, brodíce se nejednou závěje, ke kostelíku na půlnoční mši, je asi obrazek Štědrého dne těch dob dokonán.

Dnes je to ale s očekáváním budoucna i se zvyky zcela jiné. Tok času se nedá zastavit, a tak se v moderní době s financemi spoléháme na účty bankovních ústavů, případně na peníze vložené do vybraných podílových fondů, proti bolestem nohou zase lékárny nabízejí celou škálu medikamentů. Děvčata při hledání toho pravého upřednostňují diskotéky, bezpečnost domů pak zajišťují důkladné zámky, vysoké ploty, respektive bojová plemena psů.

Pokud se dříve objevovaly pod vánočními stromky jako dárky jablíčka, ořechy nebo nějaké ozdůbky, tak dnes kdo nenajde pod nimi mobil, tablet, fotoaparát, bývá, zejména pokud patří k mladé generaci, očividně zklamán.

Na pověry dnes neprávem hledíme jako na něco, co již v moderní společnosti nemá patřičný význam. Jistě, s velkou pravděpodobností se přání spjatá s pověrami nevyplnila, to ale neznamená, že bychom neměli ke zvykům našich předků i v současnosti vzhlížet s respektem a úctou. Vracet se k nim ale v plné míře, když kousek od dobrotami kypícího stolu je elektronikou osvětlený vánoční stromek a hlucící televize, to už by, pravda, asi nebylo úplně ono. Rovněž vcházet za soumraku do ovocného sadu se snahou naplnit pověrečné rčení, přičemž se na nedaleké silnici mí-

há jedno auto za druhým, by napadlo již málokoho.

Život našich předků byl nesrovnatelně obtížnější, nežli je tomu v dnešní době, neboť hlad, nemoci a války krutým způsobem sužovaly obyvatelstvo, takže každý den v těch časech byl svým způsobem bojem o život.

Tehdejší generace zcela jistě nežily tak hekticky ve srovnání s našimi současnými životy, sepětí člověka s přírodou bylo navíc přirozenější a prolínalo celým kalendářním rokem, všemi svátky, nejenom tedy vánočními.

Ano, je prostě jiná doba, ke starým pověrám se lidé uchylují již jen ojedinelé a to je možná škoda. Něco z minulosti bychom však přece jenom měli převzít i v dnešním tolik a tolik uspěchaném čase.

Především tu krásnou vánoční atmosféru klidu a pokoje doprovázenou tak žádoucím souzněním všech lidí dobré vůle. Co může být pro naši duši přitažlivějšího a současně oslovujícího než vidět na vánočním stromku mihotající se plamínky voskových svíček spojené s cinkotem zvonku, zvoucího nás k dárkům pod stromkem uloženým? Vidět krátce nato rozzářené oči obdarovaných, zejména pak dětí, musí naplnit i každého dárce neskrývanými projevy lásky k těm, které máme rádi, které milujeme!

Vnímat omamující vůni vánoční purpury a s citem se zaposlouchat do krásných českých koled. A zaslechnout pak jakoby z povzdálí „Tichou noc,“ tak takovému dojmu snad nemůže odolat nitro žádného z nás.

A to vše bylo právě těmi očekávanými chvílemi, na které se celý rok naši předkové už s předstihem těšili. Tradice je proto třeba nejenom ctít, ale především uchovávat v naší paměti jako vzácný, zejména pak srdcem ceněný drahokam. Nechť nám nyní přicházející vánoční čas napomůže zapomenout na shon a stres všedních dnů a dokáže u nás navodit tu nezaměnitelnou kouzelnou atmosféru příjemných a dojmavých večerů, strávených s našimi nejbližšími. Neboť právě ona umí v naše nitro vnést to, co určitě potřebujeme ze všeho nejvíce, a sice pocit štěstí všemi námi společně sdíleného! Přejme si tedy, abychom se alespoň svými myšlenkami v těchto svátečních dnech k těmto tradicím Vánoc vrátili!

Jaromír Slavíček

Vánoční aktivity na našich zařízeních



Vánoční mše svatá v DPS ve Strání



Skupinka tříkrálových koledníků v DPS ve Strání



Slavnostní vánoční oběd v Terapeutické dílně sv. Justiny Uherský Brod



Vánoční vystoupení v Denním stacionáři Domovinka

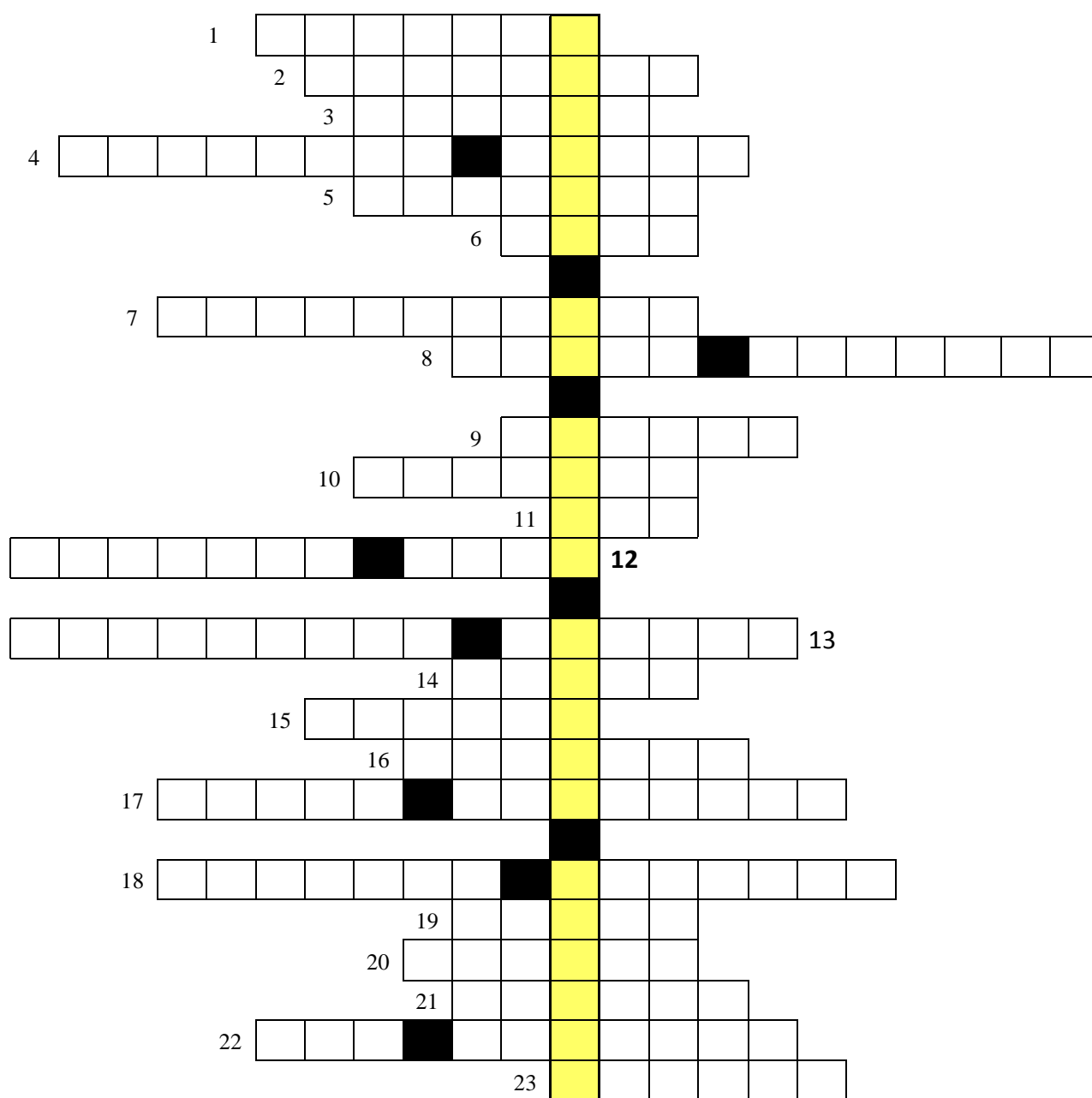


Vánoční vystoupení dětí pro uživatele v DPS Dolní Němčí.



Betlémské světlo bylo přineseno skauty i k uživatelům ve Strání.

Rada Charitního zpravodaje Vám přeje radostné svátky narození Ježíše, zdraví a štěstí v novém roce 2013 a pomoc (tajenka odkryje zbytek přání)

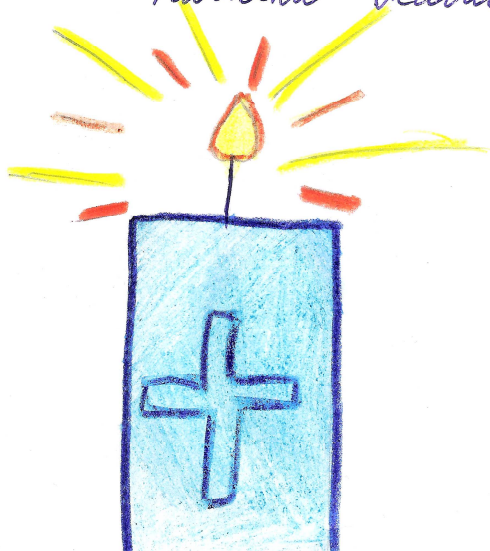


- | | | | |
|-----|---|-----|--|
| 1. | Sladké pečivo o Vánocích | 13. | Co roznáší Skauti před čtvrtou nedělí adventní |
| 2. | Měsíc, ve kterém začíná zima | 14. | První dar, který mudrci přinesli Ježíšovi |
| 3. | Písně, které se zpívají během velkých křesťanských svátků | 15. | Jinak řečeno spasitel |
| 4. | Výzdoba sloužící k odpočítávání čtyř týdnů před Vánocema | 16. | Vonná pryskyřice |
| 5. | Město kde se narodil Ježíš | 17. | Otec Jana Křtitele |
| 6. | Během Štědrého dne držíme | 18. | Typické vánoční cukroví |
| 7. | Kartička s přáním do nového roku | 19. | Vidličnatě rozvětvený, stálezelený poloparazitický keřík |
| 8. | Biskup v Myře v Lykii | 20. | Země Ježíšova narození (tenkrát) |
| 9. | Znamení, které přivedlo mudrce k Ježíšovi | 21. | Evangelista, který popisuje příchod mudrců k Ježíšovi |
| 10. | Zdrobnělina jména Ježíš Kristus | 22. | Kdo krátce navštívil Ježíše po narození |
| 11. | První ženské jméno | 23. | Dobročinná akce, pomoc |
| 12. | Jednosemenný suchý nepukavý plod dozrávající od srpna do září | | |

Roráty

Chtěla bych se s Vámi podělit o zážitky z rorátních měsíců svatých roku 2011. Je to krásné, probudíte se ještě za tmy. Po cestě do kostela svítí na obloze hvězdy a měsíc. Když přijdete do chrámu, můžete si zapálit svíce do svých kahanek a v průvodu k oltáři osvíte celý nádherný kostel. Měsíc svatou slouží kněz. Na začátku měsíce se zpívá adventní píseň *Chle Hospodin přijde*. Po měsíci svatých chodíme my děti na faru na snídani a v pohodě slyšíme školní vyučování. Rorátní měsíce jsou velmi krásné, protože nás osvětluje narození Ježíška. Nevadí mi časně vstávání ani velká zima, protože se moc těším na setkání s Pánem.

Nabálka Kadlcíková



Loudalka byla dnes dopoledne na předvánoční soutěži. A uměla toho hodně. Co tam bylo za otázky? Schválně, jestli také znáte správnou odpověď. Tak např.: Čí narozeniny o vánocích slavíme? Jak se jmenuje městečko, kde se Pán Ježíš narodil? Jak se jmenuje jeho maminka? A kdo je jeho tatínkem? Na tyto všechny otázky Loudalka znala správnou odpověď. Ale pak zazněla otázka: Proč nám ho Pán Bůh poslal? Nedokázala na tuto otázku hned odpovědět, ale za chvíli zažila něco, co jí bylo zcela jasné:

Cestou domů totiž zlobila a stále někde odbíhala. Tatínek se na chvíli zadíval do novin a představte si, že Loudalka spadla do hlubokého kanálu, kde byla tma, zima a veliká špína. A navíc dostala ohromný strach, že ji tam kousne myš. Honem začala volat: „Pomoc! Pomoc! Tati, prosím Tě, zachraň mě!“ Tatínek musel slézt do toho ošklivého kanálu, ušpinil si kabát, ale vytáhl Loudalku ven. Ta byla ráda! Celou cestu domů už byla tak hod-

ná, jako zatím nikdy. A když seděli spolu u oběda, pověděla mamce a tatkovci: „Já jsem tak ráda, že vás mám. Jak moc mě máte rádi!“ A potom dodala: „A Pán Bůh nás má taky tolik rád?“ Maminka odpověděla: „Milá Loudalko, ještě více! My lidé jsme dopadli jako ty dnes dopoledne. Taky Pána Boha neposloucháme a pak to také v našem



srdci vypadá jako v tom ošklivém kanálu. Všichni lidé spadli do takové špíny tím, že Pán Boha neposlouchají. A Pán Bůh? Moc ho to bolelo. Tolik nás má rád, že nám poslal záchránce, svého Syna. Rekl svému Synu: „Mám tě moc rád, můj synu. Mám taky moc rád

všechny lidi, vždyť jsou všichni mé děti a je mi jich líto, jak se trápí a nedokážou být sami šťastní. Potřebují záchránce. Nedokáže je zachránit, žádný nejbohatší člověk ani největší silák ani nejmocnější král, ale to dokážeš jen ty, můj Synu.“

A On odpověděl: „Rád to udělám Otče, pošli mě na svět mezi lidi.“

Bůh Otec zvažněl a pokračoval: „Ale někteří tě nebudou chtít a odmítnou tě.“

„To nevádí, rád to udělám, Otče.“

„A někteří se ti budou smát.“

„To vydržím, Otče, vždyť i já mám všechny lidi rád.“

„A někteří ti způsobí moc zlého a moc tě to bude bolet...“

„Z lásky k tobě a k nim to, Otče, vydržím, rád splním tvou vůli.“

A tak se stalo, že Pán Bůh vybral pro Pána Ježíše maminku a v Betlémě se narodil. Někteří ho neznají, někteří mu působí bolest. Ale všechny nás má přesto rád a my mu chceme dělat také radost.

Milé děti,
opět jste se dočkaly dalších nádherných vánoc. Loudalka si v kostelíčku prohlížela betlém a obdivovala různé pastýře a koledníky, kteří přinášeli malému Ježíškovi své dárky. Dobře si všimněte, že Loudalka má dnes s sebou velikánský klíč a nese ho Ježíškovi. Víte, co se jí minulý týden stalo? Mamka musela odběhnout na nákup a protože Loudalku bolelo v krku, tak jí chtěla nechat doma v teple. Řekla jí: „Buď hodná a nikam sama nechod! Já se za chvíli vrátím. A pohlídej sestřičku Šikulku!“ Jenomže Loudalka byla hrozně zvědavá, jak je venku, maminku neposlechla a vyšla na chvíli ven. Prý jen tak trošku a na chvíličku. Jenomže zafoukal vítr a průvan zabouchl dveře od Loudalovic bytu. A protože neměla klíč, želvička teď nemohla domů.

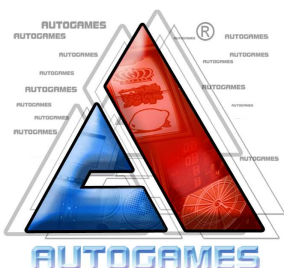
Bylo jí to líto. Měla strach z výprasku, ale ještě více ji mrzelo, že maminku bude z její neposlušnosti smutná. Začalo jí být zima. Nemohla do svého pelíšku, ke svým hračkám, k tolika dobrotám, nemohla domů. Taťka byl v práci, maminka na nákupu, malá Šikulka jí ještě otevřít neumí a navíc spinká a nic netuší. Loudalku napadlo, jak by to bylo strašné pořad být venku a nikdy se nemoci vrátit domů.

Maminka s tatínkem se opravdu na Loudalku zlobili, že neposlechla a mohlo se stát něco mnohem horšího. Želvičku to opravdu mrzelo, že jsou rodiče kvůli ní smutní. A tatínek včera večer, když už bylo jen jeden den před vánocemi, začal opět vyprávět o tom, jak Loudalka nemohl domů. Už jí to nevyčítal, ale vysvětlil jí i Šikulce, že podob-

ně je to se všemi lidmi. Kdysi byli lidé šťastni s Pánem Bohem, ale pak se nechali svést, aby si mysleli, že je Pán Bůh nemá rád a odešli od něj. Také vlastně tak utekli a zabouchli si dveře do nebe. Už se nemohli vrátit sami a zůstali venku. Avšak Pán Bůh, protože nás má všechny moc rád, to tak nenechal a poslal svého syna Ježíše, aby nám opět odemkl nebe a pustil nás zpět. Stálo ho to hodně námahy a bolesti. Ale rád to pro nás všechny udělal. Jako je hrozné, když člověk nemůže domů, tak je i hrozné, když by nemohl do nebe. Klíč, který Loudalku malému Ježíškovi nese, jí připomíná, že Pán Bůh k nám poslal svého Syna, aby nám nebe odemkl a mohli jsme být šťastni a spokojeni u něho.

ps. Antonín Kravčík, op

Naši činnost finančně podporují:



Vydává Oblastní charita Uherský Brod • Kontakt: Mariánské náměstí 13, 688 01 Uherský Brod, tel.: 724 651 295,
e-mail: zpravodaj@uhbrod.charita.cz • Redakce a grafická úprava: Vít Kadlčík, Miroslava Havlíková,
Bc. Jana Jurásková, DiS., Mgr. Veronika Bartončíková.
Tisk: EUROTISK Navrátil s.r.o., Nivnická 1763, Uherský Brod